

Tidspunkterne for de paagældende Fondsordningers Ikrafttræden ikke kan tænkes at være medregnet ved Formueansættelserne for tidligere Skatteaar.

Til § 13.

Bestemmelsen korresponderer med Reglen i § 8 vedrørende Slutformuen, hvorfor der henvises til Bemærkningerne til denne Paragraf.

Til § 14.

De foreslaaede Bestemmelser tilsigter at borteliminere den kunstige Formuestigning der kan fremkomme, naar visse Rettigheder eller Formuegoder af ikke formueskattepligtig Art, der allerede paa Basis-tidspunktet tilhørte eller tilkom den afgifts-pligtige, er afhændet i Stigningsperioden mod et Vederlag bestaaende i formueskattepligtige Værdier, der har paavirket Størrelsen af den skattepligtige Formue paa Sluttids-punktet, medens de afhændede Rettigheder eller Formuegoder ikke er medregnet til den skattepligtige Formue paa Basistidspunktet. Denne Ulighed i Sammenligningsgrundlagene maa afhjælpes gennem en Forhøjelse af Basisformuen med et Beløb svarende til det afstaaede Formuegodes Værdi paa Basistidspunktet, og denne Værdi kan saafremt Formuegodet ikke er undergaaet nogen Værdiforøgelse i Tiden mellem Basistidspunktet og Afstaaelsen, uden videre sættes til det opnaaede Vederlag. En saadan Regel er da ogsaa foreslaaet for saa vidt angaar Retten til en periodisk Ydelse, der er afløst mod Vederlag i Stigningsperioden, men med Hensyn til en Række andre ikke formueskattepligtige Formuegoder saasom den til en Forretning knyttede Goodwill, Patentrettigheder, Leje- eller Forpagtningsret og lign. gælder det, at deres Værdi paa Afstaaelsestidspunktet vil være mere eller mindre krigskonjunkturpræget, og at det opnaaede Vederlag derfor ikke ubetinget kan tages som Udtryk for deres Værdi paa Basistidspunktet. Man skulde derfor egentlig i hvert enkelt Tilfælde foretage et Skøn over, til hvilket Beløb denne Værdi kan ansættes, men et saadant Skøn lader sig i Praksis ikke udøve, og man har derfor ud fra en almindelig Præsumption om, at Værdien af saadanne Formuegoder vil have været jævnt stigende gennem Krigsperioden med indtil 100 pCt., opstillet en Skala til Beregning af den Del af det opnaaede Vederlag, der som Udtryk for det afhændede Formuegodes Værdi paa Basistidspunktet skal tillægges Basisformuen. Denne Del af Vederlaget sættes i Skalaen ved Afhændelse i Tiden inden 1. Januar 1940 til 100 pCt. og

falder derefter ved senere Afstaaelse trinvis til 50 pCt. (ved Afstaaelse i 1944 eller senere). En saadan mekanisk virkende Værdiansættelsesregel vil naturligvis ikke i alle Tilfælde kunne føre til den absolutte Retfærdighed, men den synes dog at være at foretrække for den Tilfældighed og Vilkaarlighed, der maa befrygtes at ville blive Resultatet af et frit Skøn over Værdien i de enkelte Tilfælde. En Undtagelse fra den anførte Regel om en efter Tidspunktet for Afstaaelsen aftrappet Nedsættelse af den Del af Vederlaget, der kan tillægges, er foreslaaet, hvor Afhændelsen foretages i Anledning af Indehaverens Død af hans i uskiftet Bo hensiddende Enke, eller hvor Afhænderen er fyldt 65 Aar. I disse Tilfælde maa Afstaaelsen paa Forhaand formodes at skyldes Vanskeligheden ved Videreførelsen af den Virksomhed, hvortil det paagældende Formuegode er knyttet, og ikke en Konjunkturudnyttelses-hensigt, og selv om Vederlaget ogsaa her vil være paavirket af Krigskonjunkturerne, saa synes det dog under Hensyn til, at det opnaaede Vederlag ofte vil være Afhænderens eneste eller væsentligste Eksistensgrundlag, rimeligt at afstaa fra Beskatningen af denne Konjunkturgevinst.

Den heromhandlede Regel om Basisformuens Forhøjelse synes dog ikke at burde finde Anvendelse, hvor det drejer sig om Patentrettigheder, der afhændes af Opfinderen selv, idet det opnaaede Vederlag her i sin Helhed maa betragtes som et Udbytte af Opfinderens erhvervsmæssige Virksomhed, der skal medregnes til hans skattepligtige Indkomst, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1946 § 6, Stk. 1, b, og derfor ligeledes i det Omfang, hvori det har givet sig Udslag i en Forøgelse af den skattepligtige Formue, naturligt bør inddrages under den heromhandlede Beskatning.

Til § 15.

Idet Grundlaget for Beregningen af saavel Basis- som Slutformuen er og maa være den afgiftspligtiges skattepligtige Formue paa henholdsvis Basis- og Sluttids-punktet, opstaar der en Række Komplikationer, naar hans nævnte Formueansættelser omfatter Formue tilhørende med ham sambeskattede Personer, og de Forhold, der betinger Sambeskatningen har ændret sig i Løbet af Stigningsperioden. De Forskydninger i den afgiftspligtiges skattepligtige Formue, der alene skyldes saadanne Ændringer i et Sambeskatningsforhold, bør, hvad enten Forskydningerne gaar i op- eller nedadgaende Retning, ud fra en natur-